

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in iudicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684

49. Quis debeat probare locum esse de Diœcesi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61886)

QVÆSTIO XLVI.

Utrum in Exemptionum materia à Jurisdictione temporali ad spirituales inferri possit?

Neutiquam; quia Dominium, seu Jurisdictio temporalis nihil habet commune cum spirituali. c. 1. de Reliq. dom. Glo. c. 1. verb. divis. dist. 10. glo. Clem. ne Rom. 5. sane, verb. Dicoesim de elect. Host. c. super eo n. 3. de paroch. Et in c. quærimoniam n. 2. ubi Butr. in fi. de Iure Patr. c. cum carissim n. 12. vers. secundo scias de prob. Guili. de Adm. laud. Clem. Pastoralis n. 21. de re Iud. Farin. dec. 324. num. 10. part. 1. nisi tamen exemptionis verba sint plenissima, quæ omnimodam exemptionem, & utramque speciem comprehendat, quæ de re vide infra q. 55.

QVÆSTIO XLVII.

Præscribi an possit in aliena diocesi territorium separatum?

1. Jus non admittit in mystico corpore duo esse capita.
 2. Præscriptio operari non potest, ut territorium sit separatum ab Episcopo.
- M**inimè: esset enim Monstrum mysticum, mystici corporis habere mystica duo mystico in corpore capita, quod jus non admittit. Host. cap. cum contingat num. 1. de foro comp. in cap. quanto n. 13. Et cap. Quoniam n. 2. de offic. ord. Farin. dec. 324. num. 11. part. 1. Cum enim Episcopus sit unum corpus, cujus caput est Episcopus, si ponantur uno in Episcopatu duo Episcopatus capita, fiet unum corpus mysticum, duo habens mystica capita, quod ut est prodigiosum & à natura abhorrens, ita etiam à jure alienum. Host. d. loco Butr. d. c. cum contingat num. 1. vers. de consuetudine ubi Abb. nu. 18. Et 19. Bellarm. nu. 15. Proinde, veluti irrationabile per prescriptionem consuetudinemve acquiri non potest. Gabr. de præscript. Concl. 1. num. 8. Et 9. Far. d. dec. 324. n. 11. in fin. Neque obstat, quod utraque Jurisdictio Episcopalis scilicet Diocesana, & Jurisdictionis, præscriptione acquiri possit. Rota dec. 2. de Præscr. in Novis. Abb. d. cap. cum contingat num. 11. de foro comp. Id enim non aliter intelligendum est, quam si velint præscribere quasi sub Episcopo: nam si præscripsissent territorium separatum, amplius sub Episcopo esse dici non possent. Abb. d. c. cum contingat num. 18. Farin. d. dec. 324. n. 12. part. 1.

QVÆSTIO XLVIII.

Prælati habentes territoria separata, an possint Confessarios approbare.

Neutiquam: id enim privativè ad Episcopum spectat, uti sacrum Rotæ auditorium judicasse refert Prosper Farinaceus dec. 332. part. 1. estque Episcopus eo in jure manutenendus, donec alius de immemoriali præscriptione per tres sententias conformes docuerit. Farin. ibid. n. 4.

QVÆSTIO XLIX.

Quis debeat probare locum esse de diocesi?

Pancos

Procurator respondit, ejusmodi probationem ad Episcopum pertinere in c. cum olim n. 2. de censibus. Farin. dec. 358. nu. 1. part. 1. probabitur autem dilucide id factis, si intra Diocesis suae fines probeatur constitutus, aliisque modis quos ante ostendit. qm. 33. § 19.

Q U A E S T I O L.

Quibus modis probeatur locus aliquis esse de Diocesi.

Multifariam id probari compertum habemus, ex Doctorum nostrorum responsionibus. Et quidem imprimis ex eo, quod locus aliquis Episcopo respondeat de juribus Episcopalibus. Abb. c. cum olim nu. 3. de Censibus. c. 1. de relig. dom. Sicut enim haec inter se convertibilia; Ecclesia est in Diocesi, ergo Episcopus tenetur ad Episcopalia, & contra, Ecclesia tenetur ei in Episcopalibus, ergo est in ejus Diocesi. Abb. d. nu. 3. Secundò per deputationem Episcopi simpliciter factam per Pontificem ad certa quaedam loca, dixi simpliciter, quia secus si ad certum effectum: nam tunc non tribueretur Episcopo Ordinaria iis in locis Jurisdictionis; Farin. dec. 358. nu. 3. part. 1. Bald. conf. 472. nu. 2. vers. sed ubi apponitur Clausula enim. Ruin. conf. 170. num. 8. § 10. d. 3.

Tertiò ex probatione, quod locus consistat intra fines Diocesis. cap. conquere de officio. Farin. dec. 356. nu. 1. part. 1. § late dec. 405. n. 1. Decius conf. 146. nu. 15. Paris. conf. 22. nu. 5. li. 1. Armo conf. 54. nu. 9. Quartò, per verba enunciativa Papae. c. Si Papa ubi DD. de privileg. an. 6. late Farinac. dec. 432. n. 2. p. 1. Dixi Papa: quia secus esset, si essent enunciativae Episcoporum. Aret. c. cum causam nu. 21. vers. sed tamen adverte de probat. Innoc. cap. dudum nu. 3. cap. fin. de privileg. cap. inter dilectos nu. 6. de indicis. Far. d. decif. 405. nu. 2. idque nisi Episcoporum enunciativè confirmetur aliis adminiculis. Achilles dec. 1. de Confess. dec. 7. de jure Patr. Puteus decif. 149. lib. 2. veluti ab aliis pluribus personis bene informatis, Ruynus conf. 141. n. 10. lib. 5. Cephal. conf. 192. n. 38.

Quintò, per enunciativas in antiquis, quae æquipollent famæ. Aret. d. cap. cum causam. Farin. § 1. cum aliquis nu. 7. C. de jure deliber. Alex. Conf. 75. nu. 7. lib. 4. Cassad. dec. 3. n. 3. de Procur. Puteus Decif. 209. l. 2. Farin. d. Dec. 405. n. 5. part. 1. secus in recentibus. Farin. Dec. Rot. Decif. 371. de probat. in antiq.

Sextò, per libros antiquos. 70. Andr. d. cap. cum causam n. 10. ubi etiam Abb. § DD. de probat. Farin. d. Dec. 405. n. 7. Abb. conf. 54. nu. 3. lib. 1. Puteus dec. 109. lib. 2.

Septimò, per alias qualescumque probationes, quae in probandis limitibus sufficiunt, etiam si per judicia & conjecturas leviores. c. cum causam § 3. ubi sol. nu. 14. de probat. Dec. Conf. 42. nu. 10. Guido Dec. 193. Farinac. d. dec. 405. nu. 8. part. 1. idem Farinac. dec. 683. part. 1.

Octavo, Ecclesia probatur esse in illo territorio sive Diocesi, in qua solvuntur ejusdem Ecclesiae census. Far. Dec. 432. nu. 3. p. 1. cap. 2. de Censibus.

M m m

Nonò